

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 367. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510632096/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Tid hos Theatret — Man kræver mig fra alle Sider for min nye Opcra — man troer at jeg er efterladt — og man lader sig ikke afspise med det, som dog virkelig er sandt, at jeg maae stjæle min Tid, og at jeg undertiden i en heel Dag kun kan finde en halv Time, og undertiden ikke et Øyeblik hvori jeg kunde arbejde med Held — det er at sige saaledes, at jeg kan være mit Arbeide bekjendt — Hvad skal jeg da gjøre? Arme, arme Jyrgen! —

¹⁵ Det er til Dunsers Bor^g, den slagne Lande-Vey —
Din Sang er skurrende, og — tie kan Du ey —

Før havde jeg det baragruiniske Indfald, at jeg vilde besyngte vor Situation i en Kjæmpe-Viise — og jeg begyndte, som følger —

¹⁵ Frue Mary, hun ligger paa bløden Seng,
Saa stadselig.
Hun tænkte sig paa sin syge Dreng —
Hvor gaacr det dig? —
Saa sørgelig klinger den gyldne Harpe —

²² Frue Mary hun ringer paa Tærnen blaae —
Klingelingeling —
Vær snar Grete lille, lad Rokken staae! —
Kilt dig op og spring. —
Saa sørgelig klinger den gyldne Harpe —

²⁵ Men saameget til en Prøve — Kan saadant skaffe
Dem min søde Mama, et muntert Øyeblik, da skal
jeg vist agte det for min første Pligt, at føre det ud,
eller at skrive noget i en anden Gout, saasnart jeg
kan — Men om man i dette Øyeblik lagde min

³⁰ Hjerne under en Salvet-Presse, saa er jeg vis paa
at der ikke kom et ærligt Vers ud af den — For
nærværende Tid, vil jeg følgelig kun i simpel men
inderlig velmeent Prosa legge til, at det usigelig glæder
mig, at De er i Bedring, og at jeg af Hjertet

³⁵ beder Gud at De snart maae blive reent frisk —
Jeg haaber vist at see Dem min Geburtsdag — Der-
for frisk Mod, min søde Mama; det er det halve

Helbred — Næst min kjærligste Hilsen til Herr og Frue Nicolaysen, og Herr Huulewad, veed jeg intet videre, end at jeg til Døden med den sandeste Ærefrygt og Kjerlighed, er, min Hjertelskte Moder, Deres

D 6te Novbr 1778. underdanigste Tjenner
og lydige Søn
Johannes Ewald.

A Madame Mad: la Veuve du feu Huulegaard a / ses mains cheries 13

TIL HANS VILHELM VON WARNSTEDT.

Høy-Velbaarne
Herr Kammer-Herre! —

I et Brev, som var og burde være bestemt til at bevidne Deres Høy-Velbaarnehed min underdanigste og inderligste Taknemmelighed, for al den Grace, og især for den, som De nyeligst — i Hensigt til de to Dragter — har viist mig — passer det sig deri, at jeg umiddelbar paa nye igjen falder Dem besværlig med en af mine Bagateller? — I Tillid til Deres Ædelmod, og Deres besynderligere Bevaagenhed for mig, hvormed mit Hjerte ikke kan andet end smigre sig, vil jeg vove det — og være, saa kort; som mueligt —

Da jeg nu vidste, at min Balder skulde fremtrine i al sin Herlighed, og tillige erindrede mig den mangfoldige Efterspørgsel, som forgjæves havde været hos mig i Fjor om Exemplarer deraf — saa var intet naturligere hos mig end det Indfald, at et besynderligt Aftryk deraf, baade maatte være Theatret og Publicum behageligt — Jeg talte desangaaende med min Bog-Handler Herr Profft — og han tilbød mig strax, uden min Anmodning 30 Rixdaler, for den Tilladelse at trykke det — men jeg sagde ham, som Herr Hansen, der da var tilstæde, kan bevidne — at det var noget, som jeg uden